

اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر انعطاف پذیری کنشی و سلامت روان بیماران مبتلا به سوءمصرف مواد

شیما جراحی^{۱*}

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره، دانشگاه علوم تحقیقات خراسان رضوی. پست الکترونیکی: shima_j_sh@yahoo.com

شماره تماس: ۰۹۱۲۵۹۸۳۹۱۱

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تعیین اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر انعطاف پذیری کنشی و سلامت روان بیماران مبتلا به سوءمصرف مواد بود. نمونه پژوهش شامل ۳۰ (۱۵ گروه کنترل، ۱۵ گروه آزمایش) نفر از بیماران مبتلا به سوءمصرف مواد بود که به صورت در دسترس و داوطلبانه انتخاب شدند و به ابزار پژوهش که عبارت بودند از پرسشنامه انعطاف پذیری کنشی کانور و دیویدسون و سلامت روان (GHQ-۲۸) پاسخ دادند. طرح پژوهش از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. پس از گزینش تصادفی گروه های آزمایش و کنترل، در آغاز برای هر دو گروه پیش آزمون اجرا و سپس مداخله آزمایشی (گروه درمانی شناختی رفتاری) به عنوان متغیر مستقل در ۸ جلسه که هر جلسه ۹۰ دقیقه به طول انجامید، روی گروه آزمایش اجرا گردید و پس از پایان برنامه آموزشی از هر دو گروه پس آزمون گرفته شد. برای تحلیل داده ها از روش تحلیل کواریانس (مانکوا) استفاده شد. نتایج حاصل از تحلیل داده ها نشان داد، گروه درمانی شناختی رفتاری باعث افزایش انعطاف پذیری کنشی و سلامت روان بیماران مبتلا به سوءمصرف مواد گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل شد. می توان گفت گروه درمانی شناختی رفتاری به بیماران مبتلا به سوءمصرف مواد می تواند در افزایش انعطاف پذیری کنشی و سلامت روان آن ها اثربخش باشد.

واژه های کلیدی: گروه درمانی، شناختی رفتاری، انعطاف پذیری کنشی، سلامت روان، سوء مصرف مواد